

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 22P/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520200713
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Križáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1520200713.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Annou Križákovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - K. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, C., a otec - A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C.-S., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v W. D. nad S., so sídlom M. F. 1, D. nad S., na návrh otca zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a**.

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 08.02.2020, tunajšiemu súdu doručeným dňa 11.02.2020, a jeho doplnením zo dňa 28.02.2020 sa otec domáhal zníženia výživného na maloletého F. zo sumy XXX,- eur mesačne na minimum na dieťa vo výške 30,03 eura mesačne z dôvodu, že dňa 03.02.2020 bol otec zaradený na pracovisko Q., kde pracuje za odmenu v maximálnej výške XXX,- € mesačne, z ktorej mu ústav strháva XX % na trovy výkonu trestu a pohľadávky. Nakoľko otec aktuálne nie je schopný platiť výživné vo výške 150,- € mesačne, žiada súd o zníženie výživného v zmysle ním podaného návrhu.

Matka maloletého s návrhom nesúhlasila. Vo svojom vyjadrení zo dňa 25.08.2020 uviedla, že na základe rozsudku tunajšieho súdu č. k. 20P 89/2018-56 rodičia uzatvorili dohodu z dôvodu, že otec maloletého neprispieval na výživu a výchovu maloletého a podľa rozsudku má otec hradiť výživné na maloletého vo výške 150,- € mesačne a splátku zročného výživného vo výške 50,- € mesačne. Otec bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde mu bolo poradené, aby si napísal návrh na zníženie výživného počas výkonu trestu, medzičasom bol otec prepustený na slobodu, matka mu našla prácu a rodičia sa opäť dohodli na hradení výživného zo strany otca v zmysle rozsudku. Otec matke vtedy uviedol, že podaný návrh zoberie späť a počas doby, keď bol zamestnaný, riadne plnil rodičovskú dohodu - t. j. dva mesiace. Aktuálne je otec opäť vo výkone trestu odňatia slobody na dobu 6 mesiacov, počas ktorého je matke zasielaná titulom výživného suma cca 30,- € podľa výšky otcovho možného príjmu. Pred nástupom otca na výkon trestu odňatia slobody sa rodičia ústne dohodli, že matka nebude podávať trestné oznámenie na otca za neplatenie výživného z dôvodu jeho výkonu trestu s prísľubom, že po návrate sa otec opäť zamestná a bude plniť rodičovskú dohodu v zmysle rozsudku. Otec maloletého je vo výkone trestu slobody opäť, a to od 19.08.2020, rodičia majú navzájom priateľský vzťah a jediný problém je neochota otca nájsť si prácu a plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Matka považuje návrh otca za účelový a má za to, že po jeho návrate z výkonu trestu odňatia slobody bude riadne hradiť výživné a z obavy ďalšieho trestného stíhania je pravdepodobné, že sa zaradí do života a poučí zo svojich chýb. S poukazom na vlastné

zavinenie otca, v dôsledku ktorého sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, žiada jeho návrh v plnom rozsahu zamietnuť.

Otec sa na pojednávanie, na ktoré bol riadne predvolaný, nedostavil a ani nepožiadaval o odročenie, preto súd vec prejednal v neprítomnosti otca v súlade s ust. § 31 Civilného mimosporového poriadku /ďalej len CMP/, podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní, keď navyše otec požiadaval súd vo svojom návrhu, aby rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie vyjadrením a výsluchom matky, kolízneho opatrovníka, oboznámením rodného listu maloletého, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 20P 89/2018-56 zo dňa 13.11.2018, potvrdeniami o zdravotnom stave maloletého a majetkových a príjmových pomeroch rodičov, ako aj ostatnými na vec sa vzťahujúcimi listinnými dôkazmi.

Matka na pojednávaní konanom dňa 02.10.2020 zotrvala na svojom vyjadrení zo dňa 25.08.2020, navyše uviedla, že otec počas jeho pobytu na slobode si výživné na maloletého riadne plnil v zmysle rodičovskej dohody. V uvedenom čase riadne pracoval, dokonca v tej istej spoločnosti ako matka - cez pracovnú agentúru A., pričom obaja rodičia pracovali pre nemeckú firmu na X. ulici v C.. Z. v danej spoločnosti dosiahla čistý príjem vo výške cca XXX,- € mesačne a otec za dva mesiace dosiahol čistý príjem vo výške XXX,- €, nakoľko nastúpil v polovici mesiaca a druhý mesiac častejšie absentoval. S. by otec odpracoval riadne celý mesiac, dosiahol by porovnateľný, ba dokonca vyšší príjem ako matka, nakoľko matka v poslednom čase častejšie absentovala pre starostlivosť o maloletého. M. príjem otca bol cca X.XXX,- v hrubom. Z. zotrvala na tom, že nie je dôvod na zníženie výživného a návrh otca žiadala zamietnuť.

Kolízny opatrovník sa k návrhu otca nepripojil, s tým, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P 89/2018-56 zo dňa 13.11.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.11.2018, súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia ho budú zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého F. sumou 150,- eur mesačne. Zároveň súd vyčíslil zročné výživné na maloletého za obdobie od 18.07.2018 do 31.10.2018 v celkovej sume 517,74 eura, ktoré sa otec zaväzuje splácať v mesačných splátkach po 50,- € spolu s bežným výživným počnúc mesiacom december 2018 pod stratou výhody splátok.

Od predchádzajúcej úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti otca uplynula ku dňu podania ďalšieho návrhu na zníženie výživného doba jeden a pol roka. Maloletý má aktuálne kožné problémy, je sledovaný v dermatologickej ambulancii pre atopickú dermatitídu, jeho stav si vyžaduje dodržiavanie diéty s vylúčením alergénov, zvýšenú starostlivosť o kožu a v januári 2020 bol maloletý vyšetrený v ambulancii klinickej psychológie so záverom nerovnomerného psychomotorického vývinu hlavne v oblasti expresie reči, emocionálnej nezrelosti, zhoršenej adaptácie v neznámom prostredí s tým, že klinický psychológ maloletému neodporučil zaradenie do kolektívneho zariadenia. Maloletý je aktuálne vo veku tri a trištvrté roka, je sledovaný v odborných ambulanciách, pričom náklady spojené s jeho výživou vzrástli nielen v súvislosti s jeho vyšším vekom, zdravotným stavom, ale aj v súvislosti s prirodzeným rastom životných nákladov.

Aktuálne sa otec opätovne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Vo výkone trestu odňatia slobody sa aktuálne nachádza na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/15/2019 pre prečin podľa § 212 ods. 1, § 20 Trestného zákona - krádež spolupáchateľstvom, t. i. iný úmyselný trestný čin. V čase podania návrhu bol otec vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T 54/2019 zo dňa 08.08.2019 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Otec je od 19.08.2020 v W. na výkon trestu odňatia slobody D. nad S. s predpokladaným koncom výkonu trestu odňatia slobody 19.02.2021, podľa registra Sociálnej poisťovne bol pracovne zaradený vo výkone trestu odňatia slobody v čase podania návrhu (t. j. od novembra 2019 do mája 2020), od 15.06.2020 do 30.07.2020 bol zamestnaný cez pracovnú agentúru A. R. K., s. r. o., kde v júni XXXX dosiahol vymeriavací základ XXX,XX eura a v júli XXXX XXX,XX eura. Ku dňu pojednávania otec ešte

nebol vo výkone trestu odňatia slobody pracovne zaradený. Okruh vyživovacích povinností ani osobný stav otca sa nezmenil.

Matka je taktiež naďalej slobodná, bez ďalších vyživovacích povinností. Taktiež naďalej býva v byte svojich rodičov za nezmenených podmienok. Majetok vyššej hodnoty nevlastní, nemá žiadne zdravotné obmedzenia. Rovnako ako otec bola zamestnaná cez pracovnú agentúru A. R. K., s. r. o, kde vo februári XXXX dosiahla čistý príjem vo výške XXX,XX eura, v marci XXXX čistý príjem vo výške XXX,XX eura a náhrada príjmu pri M. vo výške XXX,XX eura, za mesiace marec a máj XXXX matka nedosiahla žiadny príjem, v júni XXXX matka dosiahla čistý príjem vo výške XXX,XX eura, v júli XXXX vo výške XXX,XX eura a v auguste vo výške XXX,XX eura.

Otec na výživu maloletého F. v uhradil dňa 06.12.2018 výživné vo výške 60,- €, v januári 2019 vo výške 10,- €, 26.02.2019 vo výške 10,- €; 13.01.2020 vo výške 24,18 eura, 12.02.2020 vo výške 35,35 eura; 16.03.2020 vo výške 42,04 eura; 13.05.2020 vo výške 33,27 €; 15.06.2020 vo výške 20,33 eura; 13.07.2020 vo výške 200,- € a 14.08.2020 vo výške 200,- €. Otec v konaní vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 20P 89/2018 uviedol, že má základné vzdelanie, jeho zdravotný stav si nevyžaduje trvale zvýšené náklady, je nemajetný, pracoval vo viacerých pracovných pomeroch, ale v skúšobnej dobe po zistení, že má len základné vzdelanie, bol pracovný pomer skončený a väčšinou ho živí jeho babka.

Maloletý F. aktuálne nenavštevuje predškolské zariadenie s poukazom na jeho zdravotný stav. Jeho starostlivosť zabezpečuje matka, ktorá má vysokoškolské vzdelanie II. stupňa, ktorá žije u rodičov, ktorí jej finančne pomáhajú.

Podľa § 26 Zákona č. 36/05 Z.z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine) ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 121 zákona č. 161/2015 Z.z. civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 230 Civilného sporového poriadku i ustanovenie § 78 ods. 1 zákona č.36/2005 ZoR. Civilný sporový poriadok v označenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka *res iudicata* - veci rozhodnutej). Zákon však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať (ustanovenie § 121 Civilného mimosporového poriadku). Výslovne umožňuje zmenu rozsudku o výživnom ak sa zmenili pomery, za ktoré je možné považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti. Ide o zásadu „*rebus sic stantibus*“.

Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane rodičov. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov, prípadne zmena počtu vyživovaných osôb u rodičov. Posúdenie všetkých zmien v pomeroch účastníkov konania, ku ktorým došlo od poslednej úpravy sa sleduje zámer, aby súd mohol vyhodnotiť, či skutočne došlo k takej zmene pomerov účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia. Pritom iba zmena pomerov výraznejšieho rázu v okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie skoršieho rozhodnutia o výživnom, je dôvodom pre jeho zmenu.

Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť inak je teda zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Pokiaľ by súd nemal za preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Právne relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne, trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

Pre určenie výživného pre dieťa sú rozhodujúce majetkové pomery. Nie sú však rozhodujúce preukázané zárobkové či majetkové pomery, ale reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda maloletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky a pod., ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru.

Žiadne zníženie vyživovacej povinnosti rodiča voči maloletému dieťaťu nie je v záujme dieťaťa, keďže tým dochádza k istému poklesu jeho životnej úrovne. Ak však na strane povinného rodiča nastanú také podmienky, ktoré zníženie výživného odôvodňujú, súd musí vzniknutú zmenu pomerov akceptovať a v jej zmysle rozhodnúť o novej výške výživného.

V posudzovanom prípade súd dospel k záveru, že nakoľko otec vykonával trest odňatia slobody v dôsledku neplnenia si vyživovacej povinnosti k maloletému F. v čase podania návrhu na súd, ktorú skutočnosť vnímal ako zníženie jeho schopností a možností prispievať na výživu maloletého v doposiaľ stanovenej výške, nie je možné na túto okolnosť prihliadať ako na dôvod zníženia jeho vyživovacej povinnosti k maloletému. Pred nástupom do výkonu trestu pracoval brigádne, nebol v evidencii úradu práce, zdravotný stav mal dobrý a mal predpoklady pre riadne zaradenie sa do pracovného procesu a získanie pravidelného dostatočného príjmu. Napriek tomu si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému

riadne neplnil. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa jeho schopnosti a možnosti opätovne plne obnovili.

Keďže u maloletého medzičasom nastala podstatná zmena pomerov, avšak nie v zmysle zníženia jeho odôvodnených nárokov na výživu, ale práve naopak, rozšírením týchto nárokov v dôsledku zvyšujúceho sa veku a zhoršeného zdravotného stavu, a s tým spojeného fyzického a psychického vyspievania, ako aj v súvislosti s prirodzeným rastom životných nákladov od poslednej úpravy, čomu zodpovedajú aj jeho zvýšené potreby na bežnú výživu, ošatenie, záujmové aktivity atď., z uvedených dôvodov súd návrh otca ako nedôvodný zamietol. V prípade čo i len čiastočného vyhovenia návrhu by totiž bola výživou maloletého neprimerane zaťažaná práve poškodená matka, čo sa vzhľadom na okolnosti prípadu javí ako nanajvýš nespravodlivé.

Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii.

Základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu je okrem zistenia ich skutočných príjmov aj preverenie podkladov, odôvodňujúcich záver, či dosahovaný príjem rodiča zodpovedá telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností rodičov, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a zároveň je rozhodujúce, či je tu skutočná vôľa dosiahnuť čo najvyšší zárobok, ako aj objektívne podmienky každého z rodičov na dosiahnutie príjmu, úmerného týmto predpokladom.

Od určenia doterajšej výšky výživného uplynula doba jeden a pol roka, za ktorú sa výdavky spojené s výživou maloletého v dôsledku neustáleho rastu životných nákladov, ako aj jej postupného fyzického a psychického vyspievania, rozhodne neznížili, naopak, primerane tejto dobe vzrástli, keď navyše má dané odporúčenie na nezaradenie do kolektívneho zariadenia. Otec od 19.08.2020 nastúpil opakovane výkon trestu odňatia slobody, avšak opäť pre úmyselný trestný čin majetkovej povahy. Uvedená skutočnosť, ku ktorej došlo výlučne v dôsledku subjektívneho zavineného konania otca, nemôže ísť na úkor oprávnených záujmov maloletého ako osoby, ktorá je na otca odkázaná výživovou, a to s poukazom na zásadu potenciality príjmov, na ktorú súd musí prihliadať, t. z. musí vychádzať z príjmov, ktoré by povinná osoba bola schopná dosahovať, keby naplno využívala svoj pracovný potenciál, resp. by sa vlastným konaním neobmedzila svoje schopnosti a možnosti. Súd tiež musel prihliadnuť na skutočnosť, že otec ohľadne maloletého sa odmietal podieľať v minulosti na jeho výžive, bolo mu odporúčané, aby si riadne plnil svoju vyživovaciu povinnosť. Spôsob života otca, keď sa nechal väčšinou živiť svojou babkou a neprebral zodpovednosť za svoje maloleté dieťa aj v otázke výživného a v predchádzajúcom období bol odsúdený aj pre neplatenie výživného, nemôže pre dieťa znamenať ohrozenie jeho záujmov, ako aj prenesenie zodpovednosti na matku maloletého, ktorá si s ohľadom na vek maloletého a jeho zdravotný stav túto plní aj svojou osobnou starostlivosťou. Doterajšia výška výživného 150,- eur nepokrýva všetky odôvodnené potreby maloletého, keď napriek podielu matky na výžive dieťaťa a tiež zohľadnenia rodinných prídavkov, ktoré slúžia na pokrytie časti potrieb dieťaťa, by vzhľadom na okolnosti prípadu bolo nespravodlivé, aby ťarcha výživy maloletého dieťaťa bola prenášaná takmer výlučne na matku. Keď každý z rodičov si je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému, a to hoc aj na svoj vlastný úkor.

Odôvodnené potreby oprávneného (dieťaťa) zahŕňajú jednak potreby základné: stravovanie, ošatenie, hygiena, školské výdaje, cestovné do školy, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky spojené s príležitostnou liečbou a pod., ako aj potreby v širšej miere prispievajúce k rozvoju osobnosti mladého človeka: kultúra, šport, mimoškolské aktivity, záujmy, záľuby, dovolenky atď.

Schopnosti a možnosti povinného (rodiča) sú dané nielen jeho preukázanými zárobkovými pomermi, ale tiež všetkými ďalšími príjmami, najvyššie dosiahnutým vzdelaním, praxou, odbornosťou, pracovným zaradením, rozsahom a druhom vykonávanej pracovnej aktivity, vekom, zdravotným stavom, počtom vyživovacích povinností a pod.

Žiadne zníženie vyživovacej povinnosti rodiča voči maloletému dieťaťu nie je v záujme dieťaťa, keďže tým dochádza k istému poklesu jeho životnej úrovne. Ak však na strane povinného rodiča objektívne

nastanú také podmienky, ktoré zníženie výživného odôvodňujú, súd musí vzniknutú zmenu pomerov akceptovať a v jej zmysle rozhodnúť o novej výške výživného.

Vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu a odsúdenie otca za úmyselný trestný čin v dôsledku jeho vedomého protiprávneho konania súd nemohol prihliadať na výkon trestu odňatia slobody ako na dôvod zníženia jeho schopnosti a možnosti. K takémuto stavu u otca totiž došlo výlučne zo subjektívnych dôvodov. Keďže u maloletého medzičasom nastala podstatná zmena pomerov, avšak nie v zmysle zníženia jeho odôvodnených nárokov na výživu, ale práve naopak, rozšírením týchto nárokov v dôsledku jeho zvyšujúceho sa veku a s tým spojeného fyzického a psychického vyspievania, súd návrh otca ako nedôvodný v plnom rozsahu zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené po vykonanom dokazovaní teda súd dospel k záveru, že návrh otca nie je podaný dôvodne, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie strany, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a to cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne, trojmo alebo ústne do zápisnice.

Odvolanie osôb, ktoré sa svojho práva vzdali podľa § 387 CSP nie je prípustné.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, datované a musí obsahovať uvedenie spisovej značky konania ktorého sa týka. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu, resp. výroku rozhodnutia smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom, resp. z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody - § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť - odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal (§ 125 ods. 3 CSP).